Δύσκολος στὴν Ἱσπανία

ὁ δρόμος πρὸς τὴ Δημοκρατία

Ἀντιδράσεις κατὰ τοῦ νέου Συντάγματος

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΟΣΤΑΛΓΩΝ ΤΟΥ ΦΡΑΝΚΟ

ΜΑΔΡΙΤΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Στὴν Πιάτσα ντὲ Ὀριέντε τῆς Μαδρίτης, πρὶν λίγες μέρες. Κάτω ἀπὸ ἕναν καταγάλανο οὐρανὸ κι' ἕναν καυτό, σχεδὸν καλοκαιριάτικο ἥλιο, συγκεντρώθηκαν οἱ νοσταλγοὶ τοῦ παρελθόντος νιὰ νὰ τιμήσουν τὴν τρίτη ἐπέτειο ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Καουντίλιο: Τοῦ στρατηγοῦ Φραντσίσκο Φράνκο.

Μέλη τῆς Φάλαγγας, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μὲ τὶς γαλάζιες καὶ γκρίζες στολὲς καὶ τὰ μαῦρα μπερέ τους. Μὲ τὰ λάβαρα καὶ τὶς σημαῖες τους. Κόσμος πολύς. Μερικοὶ ἀκροδεξιοὶ Καρλιστές, μὲ τὰ κόκκινα σκουφιά τους.

Πάνω ἀπὸ 250.000 ἄνθρωποι χαιρετοῦσαν φασιστικά, τραγουδοῦσαν ριτμικὰ τὰ παλιὰ φρανκικὰ ἐμβατήρια. Κραύγαζαν συνθήματα ἐναντίον τῆς δημοκρατικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἀντόλφο Σουάρεθ.

Φώναζαν: «Ὄχι, στὸ δημοψήφισμα!». Διαλαλοῦσαν ἔτσι τὴ θέληση τῶν ὀπαδῶν τῆς ἰσπανικῆς ἀκροδεξιᾶς νὰ μὴν ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὸ λαὸ τὸ δημοκρατικό. Σύνταγμα ποὺ ψηφίστηκε ἀπὸ τὴ Βουλὴ καὶ πρόκειται νὰ κριθεῖ ἡ τύχη του, σὲ δημοψήφισμα στὶς 9 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς φρανκικῆς αὐτῆς συγκεντρώσεως τῆς Μαδρίτης ἦταν ἔντονα ἀντιδημοκρατική. Ἔντονα ἀντικυβερνητική. Ὁ κύριος ὁμιλητής, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀκροδεξιᾶς «Φουέρτσα Νουόβα» (Νέα Δύναμη), Μπλὰς Πινάρ, ἀφοῦ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιο τοῦ Φράνκο καὶ τῆς δικτατορίας του, ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ πρωθυπουργοῦ Σουάρεθ, ποὺ «θέλει νὰ ρίξει τὴν Ἱσπανία στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν». Ἀπέφυγε ὅμως συστηματικὰ νὰ θίξει, νὰ ἀναφέρει κἀν τὸ βασιλιὰ Χουὰν Κάρλος.

Κάλεσε, ὅμως, γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, τὸ στρατὸ νὰ ρίξει τὴ δημοκρατικὴ κυβέρνηση καὶ νὰ ἀποκαταστήσει στὴ χώρα τὴ σωστὴ τάξη τῶν πραγμάτων». Τὰ λόγια αὐτὰ ἔγιναν δεκτὰ μὲ κραυγὲς «Φράνκο, Φράνκο» καὶ μὲ ὑψωμένα σὲ φασιστικὸ χαιρετισμὸ χέρια.

Ἡ ἔκκληση τοῦ Μπλὰς Πινὰρ πρὸς τὸ στρατὸ ἦρθε λίγες μόλις ὧρες μετὰ τὴν ἀποκάλυψη ὅτι ἐξαρθρώθηκε ἀπόπειρα στρατιωτικοῦ πραξικοπήματος, ποὺ εἶχε σὰν σκοπὸ τὴν κατάργηση τῆς δημοκρατίας καὶ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος στὴν Ἱσπανία.

Ἡ ἔκταση τῆς ἀπόπειρας αὐτῆς γιὰ στρατιωτικὸ πραξικόπημα, δὲν φαίνεται νὰ ἦταν μεγάλη. Ἐπίσημα ἀνακοινώθηκαν, συλλήψεις τριῶν ἀξιωματικῶν. Ἀνεπίσημες πηγὲς μιλᾶνε γιὰ περισσότερες συλλήψεις.

Τὸ «Σχέδιο Γαλαξίας» ὅμως — ἔτσι εἶχαν βαφτίσει οἱ συνωμότες τὸ ἐγχείρημά τους — ἀποδείχνει αὐτὸ ποὺ πολλοὶ πιστεύουν σήμερα καὶ στὴν Ἱσπανία καὶ στὸ ἐξωτερικό: Ὅτι οἱ ἱσπανικὲς ἔνοπλες δυνάμεις εἶναι διαβρωμένες ἀκόμα ἀπὸ τὸ ἀντιδημοκρατικὸ πνεῦμα, τοῦ φρανκισμοῦ.

Λένε ὅτι σὲ μιὰ πρόσφατη συζήτηση ἀνάμεσα στὸν πρωθυπουργὸ Ἀντόλφο Σουάρεθ καὶ τὸν ὑπουργὸ Ἀμύνης στρατηγὸ Γκουτιερὲζ Μελλάντο, ὁ τελευταῖος διαβεβαίωσε τὸν ἀρχηγὸ τῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως ὅτι «ὅλοι ἀνεξαιρέτως» οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ πειθαρχήσουν στὸ δημοκρατικὸ σύνταγμα. Καὶ πρόσθεσε ἐπεξηγηματικά:

«Οἱ μισοὶ ἀπὸ φανατικὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ ἀπὸ φανατικὴ πειθαρχία».

Τὸ «Σχέδιο Γαλαξίας» προβάλλει μιὰ τρίτη κατηγορία Ἰσπανῶν ἀξιωματικῶν: Τὴν κατηγορία τῶν «φανατικῶν ἀντιπάλων» τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος.

Τὸ τρίτο στοιχεῖο — ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς νοσταλγοὺς φρανκικοὺς καὶ τοὺς ἀντιδημοκρατικοὺς ἀξιωματικοὺς — ποὺ ἀποτελεῖ, μιὰ ἐπικίνδυνη ἀναστατικὴ δύναμη στὴν πορεία τῆς Ἱσπανίας, πρὸς μιὰ σταθερὴ δημοκρατία, εἶναι ἡ τρομοκρατία. Πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες, ἡ δολοφονία στὴ Μαδρίτη τοῦ δικαστῆ Ματέου Κανδόας, παλιοῦ προέδρου τοῦ τρομεροῦ καὶ φοβεροῦ Δικαστηρίου Δημοσίας Τάξεως τοῦ φρανκικοῦ καθεστῶτος, ἀνέβασε τὰ θύματα τῆς τρομοκρατίας ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς χρονιᾶς σὲ 78.

«ΔΕΝ ΤΟ ΕΛΕΓΧΟΥΜΕ»

Ἡ διαρκῶς αὐξανόμενη ἔνταση στὴν περιοχὴ τῶν Βάσκων ἔπειτα ἀπὸ τὰ αἱματηρὰ ἐπεισόδια στὴν Παμπλόνα, τὸ Σὰν Σεμπαστιὰν καὶ τὸ Μπιλμπάο, τὸν περασμένο Ἰούλιο, οἱ συνεχεῖς ἐνέδρες καὶ δολοφονίες ἐκεῖ, ἔχουν ἀνησυχήσει ὄχι μόνο τὴν ἱσπανικὴ κυβέρνηση. ὄχι μόνο τοὺς μετριοπαθεῖς Βάσκους, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τὴν ἡγεσία τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τῆς ΕΤΑ («Βάσκοι— Ἐλευθερία —Πατρίδα») τῆς μαχητικῆς αὐτονομιστικῆς ὀργανώσεως τῶν Βάσκων.

Πρὶν ἀκόμα πεθάνει ὁ Φραντσίσκο Φράνκο, τὸ Νοέμβριο τοῦ 1975, ἐκπρόσωπος τῆς ἡγεσίας τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τῆς ΕΤΑ εἶχε ὁμολογήσει σὲ Ἕλληνα δημοσιογράφο, ποὺ εἶχε ἐπισκεφτεῖ τότε τὴν Ἱσπανία:

«Τὸ στρατιωτικὸ τμῆμα τῆς ὀργανώσεως ἔχει ξεφύγει ἀπὸ τὰ χέρια μας. Δὲν τὸ ἐλέγχουμε πιά».

Ἀπὸ τότε, ἡ κατάσταση χειροτέρεψε πολύ. Καὶ τὸ «ξεστράτισμα» αὐτὸ τῶν μαχητικῶν, ἐνόπλων ὁμάδων τῆς ΕΤΑ καὶ τῶν παρόμοιων ὁμάδων τοῦ ΓΚΡΑΠΟ, τῆς ἄλλης ἐξτρεμιστικῆς ἀριστερίστικης ὀργανώσεως, δὲν μποροῦν νὰ σημαίνουν παρὰ μόνο ἕνα πράγμα: Ὅτι βρισκόμαστε κι' ἐδῶ μπρὸς στὸ γνωστὸ φαινόμενο τῶν Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναρχικῶν ὁμάδων τῆς Ἰταλίας, τὸ φαινόμενο ὡρισμένων σκοτεινῶν ὁμάδων Παλαιστινίων ἐξτρεμιστῶν ἢ καὶ — σὲ λιγότερο ἴσως βαθμὸ—ὡρισμένων ὁμάδων Γάλλων ἀναρχικῶν.

Οἱ πράξεις καὶ ἡ δραστηριότητα ὅλων αὐτῶν τῶν ὁμάδων, δημιουργεῖ τὴ βεβαιότητα ὅτι εἶναι διαβρωμένες ἀπὸ δυνάμεις ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὴ διακηρυγμένη ἰδεολογία τους, μὲ τὸν ἀγῶνα ποὺ ὑποστηρίζουν πὼς διεξάγουν.

Δὲν ὑπάρχουν — ἢ δὲν ἔχουν δεῖ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας — ἀποδείξεις γιὰ κάτι τέτοιο. Ἔχουν ὅμως διατυπωθεῖ ἀπὸ τὰ πιὸ ὑπεύθυνα χείλη καταγγελίες, τουλάχιστον στὴν περίπτωση τῶν Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν, ὅτι σύσταστικὰ καθοδηγοῦνται ἀπὸ ἀντιπερισπασμὸ κέντρα ἔξω ἀπὸ τὴν Ἰταλία.

Ἔπειτα ἀπὸ σαράντα χρόνια φρανκικῆς δικτατορίας, ποὺ κατέλαβε τὴν ἐξουσία στὴν Ἱσπανία μετὰ ἀπὸ τὸν ἀδελφοκτόνο ἐμφύλιο πόλεμο, ὁ ὁποῖος κράτησε ἀπὸ τὸ 1936 ὡς τὸ 1939, ὁ ἱσπανικὸς λαός, στὴν πορεία του πρὸς τὴ δημοκρατία, ἀντιμετωπίζει καὶ πάλι σημαντικὰ ἐμπόδια.

Τὰ φρανκικὰ κατάλοιπα πρῶτα—πρῶτα, ποὺ φαίνεται πὼς δὲν εἶναι καθόλου εὐκαταφρόνητα. Χαρακτηριστικὸ γιὰ τὴ δύναμή τους καὶ τὶς ἐλπίδες ποὺ στηρίζουν ἐπάνω τους ἀκόμα καὶ οἱ ἀκροδεξιὲς δυνάμεις ὁλόκληρης τῆς Εὐρώπης, εἶναι αὐτὸ ποὺ τονίστηκε τὸ περασμένο Σάββατο στὴ Μαδρίτη. Σὲ συνέδριο τῆς Εὐρωδεξιᾶς, ποὺ ὀργανώθηκε στὴν Ἱσπανικὴ πρωτεύουσα στὰ πλαίσια τῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὴν τρίτη ἐπέτειο ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Φράνκο, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ νεοφασιστικοῦ ἀκροδεξιοῦ γαλλικοῦ κόμματος «Νέες Δυνάμεις», Πασκὰλ Γκωσόν, μιλώντας μπρὸς σὲ 5.000 περίπου ἐκπροσώπους εὐρωπαϊκῶν νεοφασιστικῶν κομμάτων, διακήρυξε, ὅτι ἡ εἴσοδος τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἱσπανίας καὶ τῆς Πορτογαλίας στὴν ΕΟΚ «θὰ ἐνισχύσει τὶς δυνάμεις τῆς ἀκροδεξιᾶς στὴν Εὐρώπη».

Καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ νεοφασιστικοῦ κόμματος τῆς Ἰταλικῆς Κοινωνικῆς Κινήσεως Ρομούλντι δήλωσε ὅτι:

«Ἡ Ἱσπανία ἀνήκει στὸ πνεῦμα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ «Φουέρτσια Νουέβα» θὰ εἶναι ἡ δύναμη ποὺ θὰ ἐμποδίσει τὸν κομμουνισμὸ νὰ καταλάβει τὴν ἐξουσία στὴν Ἱσπανία».

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, τεράστιος κίνδυνος γιὰ τὶς δημοκρατικὲς ἐξελίξεις εἶναι ὁ φανερὸς ἀντιδημοκρατισμὸς μεγάλου, ὅπως φαίνεται, μέρους τοῦ σώματος τῶν Ἱσπανῶν ἀξιωματικῶν. Ποιὸς μπορεῖ νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι τὸ «Σχέδιο Γαλαξίας», δὲν ἦταν ἁπλῶς μιὰ «πρώτη κρούση» μιᾶς μικρῆς γεύσης ἐπικείμενων ἀνωμαλιῶν στοὺς ἱσπανικοὺς στρατῶνες, τὴν ἀστυνομία καὶ τὴ μισητὴ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Φράνκο ἀκόμα, πολιτοφυλακή;

Τρίτον, ὡς ποιὸ σημεῖο θὰ μπορέσουν νὰ μποῦν ὑπὸ ἔλεγχο ἀπὸ τὴ δημοκρατικὴ κυβέρνηση οἱ ἐξτρεμιστικές, τρομοκρατικὲς δραστηριότητες τῶν ἐνόπλων τῆς ΕΤΑ, τοῦ ΓΚΡΑΠΟ καὶ τῶν ἄλλων ἀναρχικῶν ὁμάδων, ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι καθαρὰ προβοκατορικές;

Ἡ Ἱσπανία βαδίζει ἀναμφισβήτητα στὸ δρόμο τῆς δημοκρατίας. Ἀλλὰ ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι δύσκολος καὶ γεμάτος ἐμπόδια.

Πουνκτουαλισμὸς νέα θεωρία γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν ὄντων

Ο «ΕΛΛΕΙΠΩΝ ΚΡΙΚΟΣ»

ΓΚΑΤΤΛΙΝΜΠΟΥΡΓΚ (Τενεσσί). Ἡ ἀναζήτησις «ἐλλειπόντων κρίκων» μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐμβίων ὄντων, ὡς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πιθήκου εἶναι, πιθανῶς ματαία διότι, ἴσως, οὐδέποτε ὑπῆρξαν ξεχωριστοὶ μεταβατικοὶ τύποι. Διότι, ἐὰν ἡ παλαιοθεν ἐπικρατοῦσα ἀποψις τῶν Παλαιοντολόγων διὰ τὴν ζωὴν ἦτο ὀρθή, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχον εὑρεθῆ τοιαῦται μεταβατικαὶ μορφαί.

Αὐτὴν τὴν ἄποψιν διετύπωσεν εἰς συνέλευσιν ἐπιστημονικῶν συγγραφέων ἡ ὁποία συνῆλθεν εἰς Γκάττλινμπουργκ τῆς Πολιτείας τοῦ Τεννεσσή, ὁ δρ Νάϊλς Ἐλδριδζ, τοῦ Ἀμερικανικοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ὁποῖος ἀνῆκεν εἰς τὴν σχολὴν τοῦ «μεταμορφωτισμοῦ», μίαν σχολὴν Ἀνθρωπολογίας, ἡ ὁποία ὑποστηρίζει ὅτι ἅπαντα τὰ ἔμβια ὄντα ἔχουν ἐξελιχθῆ κατὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐξελίσσονται οἱ κλάδοι ἑνὸς δένδρου. Συμφώνως πρὸς αὐτὴν τὴν θεωρίαν, ἕκαστον εἶδος διεμορφώθη ἀφοῦ συνεσώρευσε βαθμιαίως μικροαλλαγὰς εἰς τὴν γενετικήν του σύστασιν. Ἐπὶ μεγάλας χρονικὰς περιόδους, αἱ ὁποῖαι μετρῶνται ἀνὰ δεκάδας ἢ καὶ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἐτῶν ἀρκεταὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀλλαγὰς ἐνεσωματώθησαν εἰς ἓν ὡρισμένον ἀριθμὸν ὄντων καὶ ἐγένοντο ὅτι θεωροῦνται ὡς κεχωρισμένα «εἴδη».

ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ

Ἐν τούτοις, εἶπεν ὁ Ἐλδριδζ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διετυπώθη μία νέα θεωρία τῆς ἐξελίξεως, ἡ ὁποία, ὑπηγορεύθη ἐκ τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ τῆς θεωρίας τοῦ μεταμορφωτισμοῦ καὶ τῶν ἀποδείξεων τὰς ὁποίας παρέχουν τὰ ἀπολίθωμα. Συμφώνως πρὸς τὴν νέαν θεωρίαν, ἡ ὁποία ὀνομάζεται τῆς «ἐξισορροπήσεως τῶν σημείων» ἢ «πουνκτουαλισμὸς» καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει προσχωρήσει ὁ Ἐλδριδζ ἡ τεραστία ποικιλία τῆς ζωῆς ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα σποραδικῶν προσαρμογῶν μικρῶν, αὐστηρῶς καθωρισμένων μικρῶν, αὐστηρῶς καθωρισμένων ὁμάδων ὄντων, αἱ ὁποῖαι ἐπήρχοντο μεταξὺ μακρῶν περιόδων, κατὰ τὰς ὁποίας συνέβαινον ἐλάχισται ἀλλαγαί, ἢ δὲν συνέβαινε καμία ἀλλαγή. Αἱ μακραὶ αὐταὶ περίοδοι ἀδρανείας εἶναι αἱ περίοδοι τῆς «ἐξισορροπήσεως», εἰς τὸ ὄνομα τῆς θεωρίας, ἐνῶ αἱ μικραὶ στιγμαὶ τῆς δραστηριότητος εἶναι «σημεῖα».

Ἐὰν ἡ ζωὴ ἐξειλίσσετο ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν θαυμαστὴν ἀφθονίαν ὄντων, ὡς θέλει ἡ θεωρία τοῦ μεταμορφωτισμοῦ, εἶπεν ὁ Ἐλδριδζ, τότε θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχον ευρεθῆ ἀπολιθώματα μεταβατικῶν ὄντων, τὰ ὁποῖα νὰ ἦσαν ὀλίγον ὅμοια μὲ τὰ προγενέστερά των καὶ ὀλίγον ὅμοια μὲ τὰ μεταγενέστερά των. Ἐν τούτοις, τοιαῦτα στοιχεῖα ἐνδιαμέσων ὄντων δὲν ἔχουν ἀκόμη εὑρεθῆ. Τοῦτο ἀπεδίδετο εἰς «κενά», τὰ ὁποῖα οἱ ὀπαδοὶ τοῦ μεταμορφωτισμοῦ ἤλπιζαν ὅτι κάποιαν ἡμέραν θὰ ἐκαλύπτετο διὰ τῆς ἀνευρέσεως τῶν καταλλήλων στρωμάτων πετρωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως νὰ εὑρίσκοντο.

Δεδομένου, ὅμως, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, οἱ γεωλόγοι ἀνεῦρον στρώματα πετρωμάτων ὅλων τῶν γεωλογικῶν περιόδων τῶν τελευταίων 50 ἑκατομμυρίων ἐτῶν, χωρὶς νὰ ἀνεύρουν καμμίαν μεταβατικὴν μορφήν νεώτεροι ἐπιστήμονες, ὡς ἦτο ὁ Ἐλδριδζ, ἤρχισαν νὰ ἀμφισβητοῦν τὴν θεωρίαν τὴν ὁποίαν εἶχον διδαχθῆ.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ἡ παλαιὰ ἐξήγησις ὅτι τὰ ἀνευρεθέντα πετρώματα δὲν ἦσαν τὰ κατάλληλα εἶναι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἀκατάλληλος διὰ νὰ ἐξηγηθοῦν ὅσο εἶναι σήμερον γνωστά», εἶπεν ὁ Ἐλδριδζ. «Διότι οὐχὶ μόνον δὲν ἔχουν ἀνευρεθῆ δείγματα ἑνὸς εἴδους εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐμφαίνωνται συνεχῶς μικραὶ ἀλλαγαὶ ἀνὰ τὸν χρόνον, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον βλέπομεν εἶναι ἤδη ἀπολιθώματα τὰ ὁποῖα δὲν ἐμφανίζουν οὐσιαστικὰς ἀλλαγὰς διὰ περιόδους 10 ἑκατομμυρίων ἐτῶν. Ὅταν ἓν περιβάλλον ἀλλάσσει, ἐπίσης καὶ αἱ εὐκαιρίαι διὰ τὰ ὄντα τὰ ὁποῖα ζοῦν ἐκείνην τὴν ἐποχήν. Μία μικρὰ ὁμὰς ὀργανισμῶν εἰσέρχονται εἰς τὸ νέον περιβάλλον καὶ, εἴτε ἐπιβιοῦν ἐπιτυχῶς εἰς αὐτό, εἴτε ἀποθνήσκουν. Ἐφ' ὅσον τὸ περιβάλλον τοῦτο ἐξακολουθεῖ ὑπάρχον, τὰ δὲ εἴδη προσαρμόζονται εἰς αὐτό τότε εἶναι ἑπόμενον ὅτι καὶ τὰ εἴδη θὰ διατηρηθοῦν, δὲν πρόκειται δὲ νὰ ἀλλάξουν, διότι ἔχουν προσαρμοσθῆ εἰς τὸ περιβάλλον τοῦτο».

STRONGER

ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΑΓΚΟΙ, ΤΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ), ΤΗΛΕΦ.: 220-269, ΠΑΤΡΑΙ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ περσικὴ κρίση νέο πρόβλημα γιὰ τὴν Οὐάσιγκτων

ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ (Ἰδ. Ὑπ.). Ἡ κρίση στὴν Περσία ἀναγκάζει τὸν Πρόεδρο Κάρτερ νὰ παίρνει, γιὰ πρώτη φορὰ στὴ διάρκεια τῆς προεδρίας του, ταχύτατες ἀποφάσεις ἀποφασιστικῆς σημασίας γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὅπως γράφει τὸ περιοδικὸ «Γιουνάϊτεντ Σταίητς Νιούς», ἡ τύχη τοῦ Σάχη καὶ τῆς περσικῆς μοναρχίας δὲν εἶναι παρὰ ἕνα μόνο ἀπὸ τὰ προβλήματα αὐτά. Πέρα ἀπὸ τὴν ἐπιβίωση τοῦ Σάχη, βρίσκεται ἡ τύχη τῶν δυτικῶν συμφερόντων στὴν περιοχὴ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου.

Τὸ ἀμερικανικὸ περιοδικὸ στὸ τεῦχος του τῆς 20ῆς Νοεμβρίου γράφει:

Τὰ καυτὰ ἐρωτήματα στὰ ὁποῖα προσπαθοῦν νὰ δώσουν λύσεις, μὲ κάθε μυστικότητα, οἱ εἰδικοὶ σύμβουλοι τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, εἶναι:

1. Πῶς θ' ἀποθαρρυνθεῖ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκμεταλλευθεῖ γιὰ λογαριασμό της τὴν ἀναταραχὴ στὴν Περσία.

2. Μέχρι ποίου σημείου μποροῦν νὰ προχωρήσουν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴ σταθερότητα στὴν εὐαίσθητη περιοχὴ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου καὶ νὰ προστατέψουν τὶς πιὸ σημαντικὲς πετρελαιοπηγὲς στὸν κόσμο.

Ἡ ἀνάγκη ἀποφασιστικῆς δράσεως ὑπογραμμίζεται κατὰ τὸ «Γουνάϊτεντ Σταίητς Νιούς» καὶ ἀπὸ τοὺς ἑξῆς παράγοντες:

—Δημιουργεῖται «κενὸν δυνάμεως στὴν περιοχὴ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, λόγω τῆς αὐξανόμενης ἀβεβαιότητας γιὰ τὶς ἱκανότητες τῆς Περσίας σὰν σταθεροποιητῆς δυνάμεως.

—Ἡ Περσία, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ σημαντικὸ ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἐπέκταση τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως πρὸς Νότο, δηλαδὴ πρὸς τὸν Ἰνδικὸ ὠκεανό, δείχνει σημάδια μεγάλης ἐσωτερικῆς ἀδυναμίας. Αὐτὸ προστίθεται στὴ μεγάλη πίεση ποὺ δέχονται ἀπὸ μέρους τῆς Μόσχας ἡ Σαουδαραβία καὶ τὸ Πακιστάν.

—Ἡ θαλάσσια ὁδὸς ποὺ ἀκολουθοῦν τὰ τάνκερ, ἀπὸ ἰὰ Στενὰ τοῦ Χορμούζ, ποὺ χαρακτηρίζεται σὰν ἡ βασικὴ ἀρτηρία ζωῆς τῆς Δύσεως, θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ ἀφεθοῦν χωρὶς τὴν ἀπαραίτητη προστασία καὶ νὰ ἐκτεθοῦν σὲ κίνδυνο ἐπιθέσεων ἀπὸ Παλαιστινίους ἀντάρτες.

—Τὰ σεῖχάτα τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, πλούσια σὲ κοιτάσματα πετρελαίων, θὰ εἶναι εὐπρόσ-

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ κ. Ν. Βγενόπουλος ὑποστήριξε αἴτημα τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξή της

ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΚΙΝΗΤΡΩΝ

Στὴ Βουλή, κατὰ τὴ συζήτηση τοῦ νομοσχεδίου «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν της περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως της χώρας» ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Νίκος Βγενόπουλος, ὑποστήριξε τὸ αἴτημα τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων γιὰ τὴν ὑπαγωγὴ της στὴν περιοχὴ Ε΄.

Ὁ κ. Βγενόπουλος εἶπε σχετικῶς:

«Δὲν ἔχω σκοπό, κύριε Πρόεδρε, νὰ ἀπασχολήσω πολὺ τὸ Σῶμα, γιὰ τὸ νομοσχέδιο δεδομένου ὅτι συζητήθηκε πολύ. Ἕνα πρᾶγμα πρέπει κανεὶς νὰ διαπιστώσει ἀπὸ τὴ μέχρι στιγμῆς συζήτηση, ὅτι κάθε ἄλλο παρὰ κίνητρα προσφέρει αὐτὸ τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Χώρας. Πρέπει νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη ὅτι δεκάδες νόμοι ἀπὸ τὸ 1949 μέχρι σήμερα ἔχουν ψηφισθεῖ γιὰ παροχὲς δανείων, διευκολύνσεις φοροαπαλλαγές, ἀπαλλαγὲς ἀπὸ εἰσφορές παγωμένες πιστώσεις, σχέδιο Μάρσαλ, καὶ ὅλα τὰ συναφῆ τὰ ὁποῖα ἐκαρπώθηκαν οἱ ἴδιες ἐπιχειρήσεις καὶ οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι. Καὶ εἶναι περιττὸ νὰ πῶ ὅτι δὲν ἀπέδωσαν σημαντικὰ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Χώρας. Καὶ αὐτὸ φαίνεται γιατὶ ἔρχεται ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ τὸ παρὸν νομοσχέδιο νὰ ψηφιστεῖ, οὕτως ὥστε οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, νὰ πάρουν ἀκόμα περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ παίρνουν καὶ σήμερα.

Πρὸ μηνῶν ψηφίστηκε τὸ φορολογικὸ νομοσχέδιο ποὺ εἶχε φέρει ἡ Κυβέρνηση σὰ νομοσχέδιο πρὸς καταπολέμηση της φοροδιαφυγῆς. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰσπράττει ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες, ἀπὸ τοὺς ἐργαζόμενους, ἀπὸ τὸν Λαὸ 10 δισεκατομμύρια. Μεταγγίζει τὰ χρήματα ἐκεῖνα τώρα πλέον στὰ θαλάντια τῶν μονοπωλίων καὶ τῶν ντόπιων καὶ τῶν ξένων ἐπιχειρήσεων ἀντὶ νὰ φέρει τὸ νομοσχέδιο ποὺ θὰ καταπολεμήσει τὴ φοροδιαφυγὴ τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, ὅπως εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κύριος Κανελλόπουλος.

Ἀντὶ λοιπὸν νὰ τοὺς δένει καὶ αὐτοὺς στὶς χαλεπές μέρες ποὺ περνάει ἡ Χώρα μας σήμερα, τοὺς παρέχει διευκολύνσεις γιὰ νὰ πλουτίσουν ἀκόμα περισσότερο.

Δὲν πρόκειται γιὰ κίνητρα κύριε Πρόεδρε, ἀλλὰ γιὰ παροχὲς καὶ προνόμια ποὺ συνήθισαν νὰ παίρνουν ἀπὸ τὶς ἰδρύσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἴδιες ἐπιχειρήσεις. Καὶ θὰ λέγαμε ὅτι ἐὰν εἶχαμε φθάσει σὲ κάποιο σημεῖο ἐπιπέδου ἀναπτύξεως ποὺ νὰ πλησιάζει κάπως τὶς Εὐρωπαϊκὲς Χώρες ἢ ἔστω τὶς Χώρες τῆς ΕΟΚ., στὴν ὁποία τέλοσπαντων μπορεῖ νὰ ἀπτύχθη ἡ Χώρα. Ἀλλὰ δυστυχῶς τί εἶναι οἱ Ἑλληνικὲς ἐπιχειρήσεις, κύριε Πρόεδρε; Εἶναι ἐπιχειρήσεις ἐξαρτημένες, εἶναι ἑτεροκυκλοφορίες, εἶναι ἐνδοστροφές, εἶναι ἐπιχειρήσεις ποὺ δὲν κατάφεραν μέχρι σήμερα νὰ φθάσουν τὸ ἐπίπεδο τῶν ξένων ἐπιχειρήσεων. Καὶ φθάσαμε στὸ σημεῖο νὰ ἔχουμε ἀκόμα — συγκριτικὰ μὲ τὶς ξένες — ἐπιχειρήσεις καὶ πλούσιους ἐπιχειρηματίες!! Νὰ ἡ ἀντίφαση.

Ἡ Κυβέρνηση ἐφτιαξε ἕνα κονδύλιο Τραπεζῶν μὲ τεράστια κεφάλαια γιὰ νὰ ἀναλάβει τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Χώρας. Τί ἔγινε αὐτὸ τὸ κονδύλιο αὐτό, τὸ ὁποῖο εἶναι φτιαγμένο ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποὺ ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ Κράτος, καὶ θὰ μποροῦσε κατὰ κάποιον τρόπο νὰ ἀναλάβει τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Χώρας σὰν κοινωνικὸς ὀργανισμός πλέον, καὶ ὄχι σὰν ἀποκατάσταση τοῦ Δημοσίου χρήματος ἀπὸ τοὺς διάφορους ντόπιους καὶ ξένους. Στὴν οὐσία δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτρέψουν τίποτα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ θὰ πάρουν. Διότι καὶ